

[Grete Hækkerup.]

tioner, men det er en stigning, som måtte kunne forudses i forbindelse med kommunesammenlægningerne, hvor de større enheder i dag er i stand til at løse opgaver, som de tidligere mindre enheder ikke magtede.

Socialministeren kan efter min mening ikke skyde ansvaret fra sig ved for kommunernes vedkommende at henvise til, at disse må betale, indtil det nye finansår begynder, og for de selvejende institutioners vedkommende ved at lade dem søge at få forhøjet byggelånene eller optage en kassekredit.

Med de meget stramme regler, regeringen har vedtaget for kommunernes lånemuligheder, og med den høje rente, som i dag betales for lån, vil det være helt urimelige løsninger.

Hvis det er socialministerens hensigt at søge byggeriet af daginstitutioner kraftigt nedskåret, må ministeren forelægge sine synspunkter i folketinget i form af et ændringsforslag til § 74.

Men indtil da må ministeren og regeringen sikre udvej for, at statens økonomiske forpligtelser i henhold til gældende lovgivning opfyldes.

Grete Hækkerup: Jeg vil gerne i tilknytning til den skriftlige begrundelse, jeg har givet for mit spørgsmål, påpege, at behovet for daginstitutionspladser er stadig stigende, og at det ikke kun gælder de udprægede byområder. I min valgkreds, Maribokredsen, som er et udpræget egnsudviklingsområde og et område, der ikke er præget af store bykoncentrationer, er der stærke ønsker om flere daginstitutioner. Det hænger sammen med, at nogle af de virksomheder, som søger til Lolland, i høj grad efterspørger kvindelig arbejdskraft. Da der altså er en vis sammenhæng mellem egnsudviklingen og behovet for daginstitutionspladser, og også på grund af den strukturændring, som sker inden for landbruget, er spørgsmålet om flere daginstitutioner af overordentlig stor betydning.

Jeg vil her gerne henvise til socialforskningsinstitutets publikation nr. 46 om de sociale konsekvenser af landbrugets strukturændring. Det påpeges heri meget kraftigt, at vi også ude i de deciderede landområder har et meget stærkt behov for dag-

institutioner. Det er altså stort såvel i byerne som på landet.

Jeg vil gerne have at vide, om det virkelige er socialministerens hensigt, at vi skal forhale opfyldelsen af dette behov, at vi derigennem skal bremse mulighederne for, at kvinderne over alt i landet kan få beskæftigelse, kan komme uden for hjemmet.

Socialministeren (Nathalie Lind): Som fru Grete Hækkerups spørgsmål er formuleret, vil jeg først svare, at ifølge børneforsogsloven kan der i henhold til dens § 74 ydes etableringstilskud til daginstitutioner; der er altså ikke tale om et skal, men om et kan. Men det er rigtigt, at socialstyrelsen efter hidtidig praksis har ydet et fast tilskud på 35 pct. af den del af byggeudgifterne, der ikke kan dækkes ved optagelse af offentlige lån, og har ydet et tilskud på 35 pct. af monteringsudgifterne. Den bevilling, man har til etableringstilskud i henhold til denne bestemmelse, andrager i idéværende finansår 7,5 mill. kr., og jeg er enig i, at udviklingen har vist, at dette beløb ikke er tilstrækkeligt til at dække det stadig stigende behov.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på følgende: da man udarbejdede forslaget til finanslov for 1971-72, forudsatte man, at antallet af anerkendte daginstitutioner i 1970-71 ville blive forøget med 285 institutioner, og at pladsantallet ville stige med 13.025, men rent faktisk er antallet af anerkendte daginstitutioner steget med 418 og antallet af pladser med 19.824. Der har altså været tale om en væsentlig større stigning end forventet, da man udarbejdede finanslovsforslaget. At stigningen har været så kraftig, skyldes det stadig stigende behov, som fru Grete Hækkerup omtalte, og som man altså er i gang med at dække bedre ind. Men det skyldes også de administrative forenklinger af godkendelsesproceduren for oprettelse af daginstitutioner, som er gennemført i det forløbne år i socialstyrelsen. Den gennemsnitlige tid, der nu går, fra planerne bliver godkendt, og indtil de færdige institutioner er blevet anerkendt, er blevet stærkt reduceret, siden man udformede finanslovsforslaget for 1971-72.

Men jeg kan være enig med fru Grete Hækkerup i, at den situation, vi uforudset